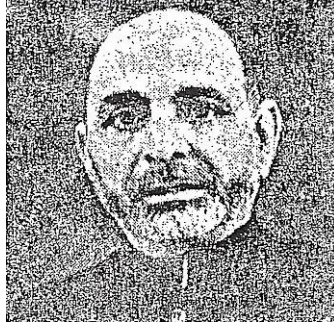

મરહુમ મહમદ મૂસા માસ્તર (ઘોડીવાલા)

(જન્મ: આશરે ૧૯૦૩ - ?)

રજૂ કર્તા: મહેક ટંકારવી

જીવન એવું ન જીવો કે કોઈ ફરિયાદ કરે
જીવન એવું જીવો કે કોઈ ફરી યાદ કરે

સમાજમાં એવા ઘણા લોકો જોવા મળે છે, જે જાહેર ઓધ્યાઓના ખાસ ઈચ્છુક હોય છે અને ઓધ્યા મેળવવા માટે મથામણ કરે છે, લાગવગ લગાવે છે, કાવતરાં કરે છે, વિનવણીઓ કરે છે; જ્યારે કેટલાક સજ્જનો એવાય હોય છે કે ઓધ્યાઓ તેમને શોધતા શોધતા આવે છે. આ એક મોટું માન છે અને એ સારી લાયકાતો ધરાવતા હોય એવા સાચા લોકસેવકોને જ મળે છે.

આવું જ માન પામનારા એક ભાગ્યશાળી વહોરા પટેલ તે ટંકારીઆના મરહુમ મહમદ મૂસા માસ્તર ઘોડીવાલા. ટ્રેઈન શિક્ષક હતા અને ટંકારીઆ સેન્ટ્રલ સ્કૂલમાં શિક્ષક તરીકે જોડાયા હતા. સાથે તેજસ્વીતા, કાર્યદક્ષતા, પ્રમાણિકતા એવી કે સમાજની, ગામની, તાલુકાની ને જિલ્લાની અનેક સંસ્થાઓના ઓધ્યા સામે ચાલીને એમને આંગણે આવતા. તેઓ ઘોડીવાલા વક્ફ ફન્ડના વાઈસ પ્રેસિડન્ટપદે વરસોના વરસ સુધી સેવા બજાવતા રહ્યા હતા.

એ સિવાય તેઓ ઘોડી ગ્રૂપ કો-ઓપરેટીવ મલ્ટી પર્પઝ સોસાયટીના પ્રમુખ તથા ચેરમેન હતા. ભરૂચ તાલુકા કો-ઓપરેટીવ સુપરવાઈઝિંગ યુનિયન લિમિટેડના સભ્ય, ટંકારીઆ કો-ઓપરેટીવ સોસાયટી સ્ટોરના પ્રમુખ તથા ચેરમેન, જિલ્લા એડવાઈઝરી કમિટી, ભરૂચના સભ્ય, જિલ્લા સ્કૂલ બોર્ડના સભ્ય, ભરૂચ જિલ્લા કો-ઓપરેટીવ બેન્ક લિમિટેડના ડિરેક્ટર, ભરૂચ જિલ્લા હુનર ઉદ્યોગ અને ખેતીવાડી કમિટીના સભ્ય, ટંકારીઆ સ્થાનિક સ્કૂલ કમિટીના ચેરમેન અને અન્ય અનેક ઓધ્યાની જવાબદારીઓનો બોજ એમના શિરે હતો.

૧૯૫૨માં ટંકારીઆ ગ્રામ પંચાયતના સરપંચ પદે ચૂંટાયા. એમના સમયમાં રોડરસ્તા હજી પાકા, ડામરના બન્યા ન હતા. ટ્રેઈન મુસાફરી માટે ટંકારીઆના પાદરમાંથી ઘોડાગાડીમાં બેસી વરેડિયા રેલ્વે સ્ટેશને પહોંચવાનું રહેતું. ટંકારીઆ-વરેડિયાનો રસ્તો પણ તદ્દન કાચો અને ચોમાસામાં તો બિસ્માર હાલતમાં થઈ જતો. દર વર્ષે ચોમાસા પછી ઘોડાગાડીઓની અવરજવર આરામથી ચાલુ રહે એ માટે આ રસ્તાને માટીકામ કરાવી ઠીક કરવાનો રહેતો. તાલુકા-જિલ્લા પંચાયતો પાસેથી આના માટે દર વર્ષે નાણા ફાળવવામાં આવતાં જેમાં પણ એમની દોડધામ, મહેનત અને ઓળખાણ કામે લાગતી. ઘોડાગાડીના ધંધાવાળા તથા ટ્રેઈનથી અવરજવર કરતા ગામના લોકોની રાહત માટે તેઓ સરપંચે રહ્યા ત્યાં સુધી આ રસ્તાની મરમ્મત દર વર્ષે થતી રહી હતી.

જવાબદારીઓનો આટલો બધો બોજ, બલકે એક પહાડ ઉપાડીને જીવનારા આ અદ્ભૂત આદમી મહમદ મૂસા માસ્તર સ્વભાવે અત્યંત વિનમ્ર અને ધીરગંભીર હતા.

તેઓ માત્ર ટંકારીઆના જ નહીં, સમગ્ર વહોરા સમાજના ઉદ્ધાર અને ઉન્નતિની ખાસ ઘગશ ધરાવતા અને નાતજાતના ભેદભાવ વગર સમગ્ર માનવજાતની સેવા કરવામાં માનતા હતા. વર્ષો સુધી ગામની અને ગામ આસપાસના લોકોની એકધારી સેવા બજાવી તેઓ આપણી વચ્ચેથી વિદાય તો થયા પણ આપણને માનવસેવાનું મૂલ્ય અને મહત્વ પણ સમજાવતા ગયા છે. એમના જ પગલે ચાલી એમના પૌત્ર મરહુમ ગુલામ ઉમરજી ઘોડીવાલા ઉર્ફે કે.પી.એ પણ પોતાના ટૂંકા જીવનકાળ દરમિયાન નિસ્વાર્થ અને નિખાલસ સેવાની ગામપરગામ અને સમગ્ર જિલ્લામાં સુંદર સુવાસ પાથરી દીધી હતી. અલ્લાહ રહીમો રહેમાન એ મરહુમોની નિસ્વાર્થ સેવાઓને કબુલ કરે, એમની મગફરત ફરમાવે અને જન્નતુલ ફિરદૌસમાં જગા આપે. આમીન.

સાભાર સ્વીકાર: મરહુમ 'બેકાર' રાંદેરી ની "પટેલ ડિરેક્ટરી" અને જનાબ દીપક બારડોલીકરના
૨૦૧૧માં પ્રગટ થયેલ "વહોરા મહાજનો" પુસ્તકમાંની માહિતી આ લેખ તૈયાર કરવામાં ખપ લાગી છે.